

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 198848 24 GŽ

Novi Travnik, 30.04.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Aida Pezer Alić, kao predsjednica vijeća, Senad Begović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: J.F., D. F., B.F. i I.F. svi iz V., ... b.b., koje zastupa punomoćnik Adin Brajić, advokat iz Travnika, Zenjak br.7, protiv tuženih ASA Central Osiguranje d.d. Sarajevo, sa sjedištem u Sarajevu Ul. Trg međunarodnog prijateljstva broj 25, kojeg zastupa AD „VAC Legal“ d.o.o. Ljubuški, Ul. Hrvatskih kraljeva 31, Ljubuški i Adriatic osiguranje d.d. Sarajevo, sa sjedištem u Sarajevu Ul. Trg međunarodnog prijateljstva 20, kojeg zastupa AD „Martinović&Partneri“ Ul. Dubrovačka bb, Mostar, radi naknade nematerijalne i materijalne štete u iznosu od 60.195,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 198848 22 P od 31.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.04.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 198848 22 P od 31.10.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je kako slijedi:

„Obavezuju se tuženi da tužiteljima na ime naknade nematerijalne štete zbog duševne boli zbog smrti bliskog srodnika solidarno isplate novčani iznos kako slijedi: D. F. (ocu umrle L.F.) iznos od 20.000,00KM, B.F. (majci umrle L.F.) iznos od 20.000,00KM, ili ukupno iznos od 40.000,00KM sa zakonskom kamatom od 10.2.2022.godine pa do isplate.

Obavezuju se tužene da tužiteljima nadoknade materijalnu štetu na ime nastalih troškova ukopa (sahrane po katoličkim običajima) u iznosu od 6.195,00KM, sa zakonskom kamatom od dana dospjeća svakog računa pojedinačno i to:

-za iznos od 4.000,00 KM počev od 9.2.2022.godine pa do isplate

-za iznos od 400,00 KM počev od 10.9.2021.godine pa do isplate

-za iznos od 1.095,00 KM počev od 6.8.2021.godine pa do isplate

-za iznos od 700,00 KM počev od 31.8.2021.godine pa do isplate.

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za naknadu nematerijalne štete zbog gubitka bliskog srodnika u dijelu koji glasi i to:

„Obavezuju se tuženi da tužiteljima na ime naknade nematerijalne štete zbog duševne boli zbog smrti bliskog srodnika solidarno isplate novčani iznos kako slijedi J.F. (brat umrle) iznos od 7.000,00KM,

I. F. (bratu umrle) iznos od 7 .000,00KM.“

Obavezuju se tužene da tužiteljima solidarno nadoknade troškove postupka u iznosu od 4.733,23 KM, a sve u roku od 30 dana.”

Protiv ove presude tužitelji zastupani po punomoćniku su blagovremeno izjavili žalbu kojom istu pobijaju u odbijajućem dijelu iz svih razloga propisanih u članu 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku. U obrazloženju žalbe se navode da je tačan navod prvostepenog suda da je tužitelj I.F. stupio u bračnu zajednicu prije štetnog događaja, ali ističe da je zajedno sa svojom suprugom nastavio živjeti u porodičnoj kući, a da zbog svoje neukosti tužitelj D.F je u priloženoj kućnoj listi naveo samo članove svoje porodice a da nije naveo i tj. I.F. da živi u njihovom zajedničkom domaćinstvu. Ističu da imaju relativno mala primanja i da je njihova zajednica života ujedno i ekonomska zajednica, u kojoj se zajednički podnose svi redovni i vanredni životni troškovi, jer ni jedan od dva sina nema dovoljno mogućnosti da sa svojim minimalnim platama odsele iz porodične kuće. Također u žalbi navode da tuženi u svom odgovoru na tužbu, nisu osporavali predmetne navode, niti su to učinili tokom postupka, već je punomoćnica drugotužene tek pred kraj svog završnog izlaganja istakla sporni prigovor, koji je prvostepeni sud usvojio, iako nije istaknut do zaključivanja dokaznog postupka, te da je sud u takvoj situaciji nepotpuno utvrdio navedene činjenice. Predlažu da ovaj sud žalbu usvoji u cijelosti i da preinači prvostepenu presudu u smislu žalbenih navoda.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH”, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Prvostepeni sud je na osnovu dokaza koje su stranke u toku postupka predložile i izvele pravilno utvrdio sve relevantne činjenice na koje je pravilno primijenio materijalno pravo, te je donio ispravnu odluku kada je u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužitelja.

Za svoju odluku prvostepeni sud je naveo jasne, potpune i logične razloge koji kao takvi proizilaze iz izvedenih dokaza ocjenjenih na način kako to predviđaju odredbe člana 8. i 123. ZPP-a.

Neosnovani i ničim argumentirani žalbeni navodi tužitelja da tuženi nisu osporavali predmetne navode da J. i I. F. pripada pravo na naknadu nematerijalne štete, već da je punomoćnica drugotužene tek pred kraj svog završnog izlaganja istakla sporni prigovor, te da sud nije pravilno, savjesno i brižljivo cijenio izvedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi i da je zbog toga činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno a shodno tome da je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo. Naime, obaveza tužitelja je bila da dokažu osnovanost svog tužbenog zahtjeva pa između ostalog i osnovanost zahtjeva tužitelja J. i I. F. da im pripada pravo na naknadu nematerijalne štete zbog smrti njihove sestre L.F.

Odredbama člana 42. stav 1. Zakona o obvezni osiguranjima u saobraćaju F BiH („Službene novine F BiH“, broj 57/20 i 103/2021) je propisano da duševni bolovi zbog smrti bliskog srodnika izražavaju u subjektivnom osjećaju odnosno patnji koju trpi oštećeni zbog gubitka bliskog srodnika, dok u stavu 2. je propisano da pravo na ovu naknadu imaju uži članovi porodice tj. bračni drug, djeca i roditelji, a u stavu 5. i 6. da ova naknada pripada i braći i sestrama ako je između njih i umrlog postojala trajnija zajednica života, a predstavlja postojanje zajedničkog domaćinstva i trajnu emotivnu povezanost, postojanje finansijske zajednice odnosno odnos uzajamne zavisnosti koji upućuje na postojanje trajnije ekonomske životne zajednice i egzistencijalne povezanosti između umrlog i njegovih srodnika. Kao dokaz trajnije zajednice života tužitelji su samo priložili Izjava (kućna lista) na ime D.F. ovjerena od strane Općine Vitez br.: 6090/21 od 12.8.2021.godine iz koje proizlazi da članove domaćinstva D.F. čine supruga B.F., te sinovi I. i J. F. a prvostepeni sud pravilno uočava da iako se tužitelj I.F. stupio u bračnu zajednicu prije štetnog događaja, ali da ipak njegova supruga I.F. nije navedena u kućnoj listi kao član domaćinstva a što tužitelji pripisuju neukosti tužitelja D.F. Na osnovu ovako izvedenih dokaza pravilno zaključuje prvostepeni sud da ovi tužitelji tj. I. i J. F. nisu dokazali postojanje trajnije zajednice života sa nastradalim L.F., jer tek u žalbi navodi da je postojala trajna emotivna povezanost i finansijske zajednice između navedenih tužitelja i nastradale, ali u toku postupka u tom pogledu nisu izvedeni nikakvi dokazi. Naime, kada sud ne uspije formirati određeno uvjerenje oslanjajući se na slobodnu ocjenu dokaza (član 8. ZPP), tada je dužan primijeniti pravilo o teretu dokazivanja iz člana 126. ZPP-a. Ta pravila obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist nije bila u stanju pružiti dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava. U konkretnom slučaju, tu odlučnu činjenicu, da tužitelji I. i J. F. su bili u zajednici života sa nastradalom L.F. odnosno da je postojala trajnija zajednica života i trajna emotivna povezanost, kao i postojanje finansijske zajednice odnosno odnos uzajamne zavisnosti koji upućuje na postojanje trajnije ekonomske životne zajednice i egzistencijalne povezanosti između umrle i njene braće, ovi tužitelji nisu uspjeli dokazati relevantnim dokazima kao što je npr. potvrda o njihovim primanjima, saslušanje određenih svjedoka i dr. odnosno nisu izveli dokaze na osnovu kojih bi sud na pouzdan način mogao utvrditi da su ovi tužitelji bili u trajnoj zajednici života sa nastradalom L. odnosno nisu dokazali blisku povezanost sa nastradalom.

Slijedom naprijed navedenog preostali žalbeni razlozi žalitelja nisu odlučne prirode i isti kao takvi su bez utjecaja na drugačiju odluku i ovog suda, pa o istima ovaj sud u smislu odredbe člana 231. Zakona o parničnom postupku nije smatrao za shodnim posebno obrazlagati.

Stoga je ovaj sud žalbe tužitelja i tuženog odbio u cijelosti kao neosnovane i potvrdio prvostepenu odluku shodno članu 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić